

Pravdomluvné rty obstojí navždy,
jazyk zrádný jen na okamžik.
Lest mají v srdci ti, kdo osnují zlo,
kdežto radost ti, kdo radí ku pokoji.
Žádná ničemnost nezasáhne spravedlivého,
kdežto svévolníci okusí zlého vrchovatě.
Prolhané rty jsou Hospodinu ohavností,
kdežto zalíbení má v těch, kdo činí pravdu.
Rozvážný člověk své vědění skrývá,
kdežto srdce hlupáků pošetilosti provolává.
Ruka pilných bude vládnout,
kdežto zahálka vede do poroby.
Obavy lidské srdce tíží,
ale dobré slovo vrací radost.

(Přísloví 12,19-25)

Narození Páně, Duccio di Buoninsegna (1299-1319)

Milí přátelé,

opět, jako každoročně, se obracíme na Vás, kdo patříte do našich kruhů, blízkých či vzdálenějších. Každoročně se snažíme tímto dopisem vyjádřit to, co v nás a kolem nás žije. Ohlížíme se na uplynulý rok a díváme se na převládající náladu ve společnosti, mezi lidmi. A nálada je to letos zvláštní. Mnozí z nás jsme zarmoucení přítomností lži, kterým se nakonec málokdo diví, jakoby se staly běžnou součástí našeho světa.

V předvánoční době, dokonce ještě před začátkem Adventu, se města již zdobí vánočními symboly. Kdo se potřebuje ponořit do adventního klidu, rozjímání a očekávání, vnímá tyto předčasně vánočně rozzářené a vyzdobené ulice, stromy a nákupní centra jako lež. Vždyť Vánoce ještě nejsou. Avšak tyto lži konzumního charakteru jsou vlastně jen malé lži v porovnání se lhaním, které se stalo něčím, co se toleruje.

Pravda je však stále tady. Jen ji musíme intenzivněji bránit. A abychom ji mohli bránit, učíme se nemlčet. Učíme se pravdu vyslovovat. Jak však vyslovit pravdu, když naše srdce tíží obavy o svět, o přírodu, o životy lidí? Ovšem strach je sourozenec lži. A tak, máme-li místo lži říkat pravdu (a cítit se při tom pravdivě), musíme nejdříve místo strachu mít srdci radost.

Ano, můžeme mít radost i z vánočně rozsvícených ulic, domů a stromů, byť vyzdobených poněkud předčasně. Můžeme mít radost z toho, že uklidíme a napečeme. Můžeme mít radost z toho, že se nám podaří sehnat takové dárky, o nichž doufáme, že udělají radost našim blízkým.

Avšak tu největší radost pocítíme, když zvítězíme sami nad sebou. Když se i v časech shonu, strachu a neklidu rozhodneme setkat se s přáteli a mluvit s nimi. Když zjistíme, že spousta lidí kolem nás prožívá něco podobného jako my a že si o tom můžeme navzájem říci. Tím naše srdce přestávají být obtížena jen obavami a nové místo v nich dostává radost, důvěra a aktivní naděje, která se může stát východiskem pro nové činy pravdy.

Aby dobrá slova vracela do Vašich i našich srdcí radost,
to Vám přejí Vaši

Tomáš Dvořák
Věro
Jiří Němec